

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

حزب کار ایران (توفان)

۰۶ اپریل ۲۰۱۵

مناقشه هسته ئی فقط یک بهانه است

آیا با عقب نشینی رژیم و امضای پروتکل الحاقی قضیه پایان می گیرد،

تحریمها لغومی شوند و امریکا دست از سر رژیم خواهد برداشت؟

همزمان با آغاز دور دیگری از مذاکرات هسته ئی در سوئیس، جان کری، وزیر امور خارجه امپریالیسم امریکا گفته است، "موانع پیش رو برای دستیابی به توافق برای حل مناقشه هسته ئی ایران نه فنی بلکه سیاسی هستند." جان کری این بار بی پرده سخن گفت. مناقشه هسته ئی فقط بهانه و یک ابزار فشار برای دستیابی به سازش سیاسی است. به بیان روشنتر جمهوری اسلامی باید به متحد سیاسی امریکا در منطقه بدل شود. از چین و روسیه و کشورهای مستقل امریکای لاتین فاصله بگیرد، در سوریه به متحد امریکا و ترکیه و عربستان بدل شود. در لبنان و فلسطین از جنبش مقاومت فاصله بگیرد و در یک کلام در منطقه به نوکر بی بروبرگرد امپریالیسم امریکا تبدیل شود. رژیمی که به مردمش تکیه نداشته باشد، برای بقایش به این خفت و خیانت تن خواهد داد و مذاکرات ظریف که در قالب نرمش قهرمانانه تا کنون صورت گرفته است همه در جهت چانی زنی برای بقای نظام گنبدیده جمهوری اسلامی است و نه حقوقی برای مردم ایران.

رژیم جمهوری اسلامی که از سر ضعف و درماندگی و فشارهای تحریمهای اقتصادی به پای میز مذاکره با امریکا رفته است نمی تواند مدعی پیروزی و موضع برتر در جلسات پنج به علاوه یک باشد. تعلیق کامل برنامه هسته ئی در اراک که میلیاردها دالر خسارت به مردم ایران وارد ساخته است نمونه ای از این سیاست "نرمش قهرمانانه" حاکمیت است که در اثر فشار تحریمهای اقتصادی، دیکته امریکا را پذیرفته است. آنها از ایران یک کشور نیمه مستعمره مانند زمان شاه می خواهند. آنها کشوری می خواهند که ژاندارم منطقه شده و همدست امپریالیستها در غارت منابع انرژی منطقه و تضمین استخراج و انتقال آنها به بازارهای غرب باشد. آنها ایرانی می خواهند مخالف چین و روسیه و در زمان مناسب مخالف هند و ژاپن و شاید اروپا تا امریکا بتواند بر گلوگاه نفت جهان دست داشته باشد و پیچ آن را شل و سفت کند و ایران را در گزینش سیاست ستراتیژیک خویش در اقیانوس آرام در دهه آینده در کنار خود داشته باشد و نه در کنار چین. آنها مشکلمان خلاف ادعاهای ایرانی های فریب خورده و یا خود فروخته غنی سازی اورانیوم نیست. مگر در زمان خاتمی دو سال این غنی سازی با خواست امریکا به تأخیر نیفتاد؟ مگر ایران به خواست امریکا برای امضاء پروتکل الحاقی که یک پیمان استعماری است تن نداد؟ مگر ایران به خواست

امریکا مبنی بر عودت تفاله های اتمی نیروگاه بوشهر به روسیه تن نداد؟ مگر ایران حاضر نشد در صورت فروش اورانیوم غنی شده ۲۰ در صدی برای مصارف تحقیقاتی و پزشکی دانشگاه تهران از تولید آن خودداری کرده و بهای خرید آن را به روسیه، چین، امریکا، ارجنتاین و... بپردازد و از تولیدش صرفنظر کند؟ مگر رفسنجانی با سیاست تعدیل اقتصادی و باز گذاردن دست بانک جهانی و صندوق بین المللی پول در ایران و اجرای خواسته های سازمان تجارت جهانی به خصوصی سازی مالکیت های عمومی مردم ایران دست نزد و نفت ایران را با پوشش شرکتهای خصوصی پاسدارن مافیائی خصوصی کرده است و... پس چرا امریکا از این "فرصتهای مناسب" برای عادی کردن روابط با ایران استفاده نکرد و نمی کند؟ آیا خنده روحانی را کم داشت؟ مگر سید خندان، خاتمی نمی خندید؟

رژیم به دروغ در رسانه های داخلی بر طبل موضع مستقل و سیاست برد برد وحتا برتری بر امریکا می کوبد تا به حواریون عقب مانده خود غذای تبلیغاتی دهد. تجمع پنج به علاوه یک ، یک تجمع سیاسی و از موضع قدرت تحت رهبری امپریالیسم امریکاست و رژیم جمهوری اسلامی را همانند رژیم صدام حسین در دام خود گرفتار ساخته است. رژیمی که فاقد پشتوانه مردمیست و از ملتش بیش از اجانب می ترسد نمی تواند از موضع قدرت در قبال امریکا سخن بگوید. همه شواهد دال بر آن است که امریکا و رژیم جمهوری اسلامی بر سر مسأله هسته ئی به عنوان یک امر فنی و نه سیاسی مدت هاست به توافق رسیده اند و رژیم در این عرصه کاملاً تسلیم شده است. حال توافق بر سر مسائل سیاسی که هدف اصلی امپریالیسم امریکا در قضیه پنج به علاوه یک است باید در پروسه ای صورت گیرد و رژیم جمهوری اسلامی راهی جز تسلیم ندارد. تحریمهای اقتصادی به عنوان یک اهرم فشار ادامه خواهد یافت و فشارهای سیاسی و تهدیدات نظامی در کسوت مسلح کردن رژیم عربستان سعودی و متحدینش در منطقه و کیش دادن ارتش داعش به سوی ایران و درگیر کردن رژیم در یک جنگ نیابتی و فرسایشی از جمله فشار هائی است که بر رژیم اعمال گشته و او را آرام نخواهد گذاشت. چقدر ساده لوحانه است هر آئینه تصور شود که رژیم جمهوری اسلامی تحت شرایطی که در بحران اقتصادی غوطه می خورد و از طغیان احتمالی مردم به ستوه آمده و گرسنه ایران بشدت می ترسد و جز تکیه به سرکوب و اعدام نمی تواند حتا یکروز حکومت کند و از سر استیصال به پای میز مذاکره هسته ئی با امریکا رفته است، را پیروز در مناقشه هسته ای قلمداد کنیم! به این می گویند دروغ سیزده ۱۳۹۴!

امپریالیسم امریکا تنها به یک تغییر ستراتیژی تن خواهد داد و آنها با دست عوامل مورد اعتماد خود و نه با هر جناح غیر قابل محاسبه در حاکمیت ایران. اشغال لیبیا، افغانستان، عراق، تجاوز به سوریه و لبنان، تقویت تروریسم در عراق، کنار آمدن با طالبان علیه ایران، دامن زدن به خواسته های جدائی طلبانه در ایران و تقویت تروریستهای ایران در خارج از ایران دامن زدن به جنگ شیعه و سنی، تحریم اقتصادی و مالی و گرسنگی دادن به مردم ایران، پروار کردن اپوزیسیون خود فروخته ایران در خارج از کشور و دنباله های آنها در درون ایران برای روزمبادا... همه حاکی از سیاستی است که امریکا برای ایران در نظر دارد. همانطور که اشاره رفت رژیم جمهوری اسلامی که در محاصره کامل قرار گرفته است دو راه در پیش دارد یا با خفت تسلیم امپریالیسم امریکا شود و مورد حمله نظامی و سرکوبگر آنها قرار گیرد و تازه تضمین ندارد که امریکائی ها همین قشر مافیائی را بر سر کار نگهدارند و یا به مردم ایران برای مقاومت در مقابل استعمار خونخوار تکیه کند، که آنوقت باید به یک حکومت دموکراتیک تن در داده و مفسدان را محاکمه کرده به سزای اعمالشان برساند. با دست رفسنجانی، مصباح یزدی، جنتی، لاریجانی و... نمی شود رژیم را "نجات" داد فقط می شود ایران را بر باد داد و به هرج و مرج کشاند. امریکا با "نجات" این رژیم هم موافق نیست. رژیم جمهوری اسلامی به بن بست رسیده است و به چشم خود می بیند که

وضعیت سوریه و لبنان به نفع ارتجاع منطقه تغییر می کند و به داخل خاک عراق کشیده خواهد شد. این ایران است که باید در شرق و غرب خود نیز میان طالبان و القاعده ثبات خود را حفظ کند و این تنها با تکیه بر مردم و برسمیت شناختن آزادیهای دموکراتیک و مجازات جنایتکاران و مفسدان مقدر است. امری که خود این رژیم قادر به حل آن نیست و باید به دست مردم ایران حل گردد. بپذیرش تمام خواسته های امپریالیسم امریکا یا ادامه توسری! رژیمی که به مردمش پشت کرده راهی جز نوکری امپریالیسم را پیش روی ندارد. این تازه آغاز سحر است.

نقل از توفان الکترونیک شماره ۱۰۵ نشریه الکترونیک حزب کارایران فروردین [حمل] ۱۳۹۴

www.toufan.org